

8 MEI 2011 – DERDE PAASZONDAG

EERSTE LEZING

HANDELINGEN VAN DE APOSTELN 2, 14.22-33

Op de dag van Pinksteren trad Petrus naar voren met de elf en verhief zijn stem om het woord tot hen te richten: „Gij allen, inwoners van Judea, en gij die in Jeruzalem verblijft, weet dit wel en luistert aandachtig naar mijn woorden.”

„Jezus de Nazoreeër was een man wiens zending tot u van Godswege bekrachtigd is. Gij kent immers zelf de machtige daden, wonderen en tekenen, die God door Hem onder u heeft verricht. Hem, die volgens Gods vastgestelde raadsbesluit en voorkennis is uitgeleverd, hebt gij door de hand van goddelozen aan het kruis genageld en gedood. Maar God heeft Hem ten leven opgewekt na de strikken van de dood te hebben ontbonden; want het was onmogelijk dat Hij daardoor werd vastgehouden.”

„Doelend op Hem toch zegt David: ‘De Heer had ik voor ogen, altijd door, Hij is aan mijn rechterhand, opdat ik niet zou wankelen; daarom is er blijdschap in mijn hart en jubelt mijn mond van vreugde; ja, ook mijn lichaam zal rust vinden in hoop, omdat Gij mijn ziel niet over zult laten aan het dodenrijk en uw heilige geen bederf zult laten zien. Wegen ten leven hebt Gij mij doen kennen, Gij zult mij met vreugde vervullen voor uw aanschijn.’”

Broeders en zusters, ik mag wel vrijuit tot u zeggen van de aartsvader David dat hij gestorven en begraven is; we hebben immers zijn graf bij ons tot op deze dag. Welnu, omdat hij een profeet was, en wist dat God hem een eed gezworen had dat Hij een van zijn nakomelingen op zijn troon zou doen zetelen, zei hij met blik in de toekomst over de verrijzenis van Christus, dat Hij niet is overgelaten aan het dodenrijk en dat zijn lichaam geen bederf heeft gezien. Deze Jezus heeft God doen verrijzen en daarvan zijn wij allen getuigen. Verheven aan Gods rechterhand heeft Hij de beloofde heilige Geest van de Vader ontvangen en deze uitgestort, zoals gij ziet en hoort.

TWEDE LEZING

EERSTE BRIEF VAN PETRUS 1, 17-21

Dierbaren,

God die gij aanroep als Vader, is ook de onpartijdige rechter over al onze daden; koestert daarom ontzag voor Hem, zolang gij hier in ballingschap leeft. Gij weet dat gij niet met vergankelijke dingen, zoals goud en zilver, zijt verlost uit het zinloze bestaan dat gij van uw vaderen had geërfd. Gij zijt verlost door het kostbaar bloed van Christus, het Lam zonder vlek of gebrek, dat uitverkoren was vóór de grondlegging der wereld, maar eerst op het einde der tijden is verschenen, om uwentwil. Door Hem gelooft gij in God, die Hem van de doden opgewekt en Hem de heerlijkheid gegeven heeft; daarom is uw geloof in God tevens hoop op God.

EVANGELIE

LUCAS 24, 13-35

In die tijd waren er twee van de leerlingen van Jezus op weg naar een dorp, dat Emmaüs heette en dat ruim elf kilometer van Jeruzalem lag. Zij spraken met elkaar over alles wat was voorgevallen. Terwijl zij zo aan het praten waren en van gedachten wisselden, kwam Jezus zelf op hen toe en liep met hen mee. Maar hun ogen werden verhinderd Hem te herkennen. Hij vroeg hun: „Wat is dat voor een gesprek dat gij onderweg met elkaar voert?” Met een bedrukt gezicht bleven ze staan.

Een van hen, die Kleópas heette, nam het woord en sprak tot Hem: „Zijt Gij dan de enige vreemdeling in Jeruzalem, dat Gij niet weet wat daar dezer dagen gebeurd is?”

Hij vroeg hun: „Wat dan?”

Ze antwoordden Hem: „Dat met Jezus de Nazarener, een man die profeet was, machtig in daad en woord in het oog van God en heel het volk; hoe onze hogepriesters en overheidspersonen Hem hebben overgeleverd om ter dood te worden veroordeeld en Hem aan het kruis hebben geslagen. En wij leefden in de hoop, dat Hij degene zou zijn die Israël ging verlossen! Maar met dit al is het reeds de derde dag sinds die dingen gebeurd zijn. Wel hebben een paar vrouwen uit ons midden ons in de war gebracht; ze waren in de vroege naar het graf geweest, maar hadden zijn lichaam niet gevonden, en ze kwamen zeggen dat zij ook nog een verschijning van engelen hadden gehad, die verklaarden dat Hij weer leefde. Daarop zijn enkelen van de onzen naar het graf gegaan en bevonden het zoals de vrouwen gezegd hadden, maar Hem zagen ze niet.”

Nu sprak Hij tot hen: „O onverstandigen, die zo traag van hart zijt in het geloof aan alles wat de profeten gezegd hebben! Moest de Messias dat alles niet lijden om in zijn glorie binnen te gaan?” Beginnend met Mozes verklaarde Hij hun uit al de profeten wat in al de Schriften op Hem betrekking had.

Zo kwamen ze bij het dorp waar ze heen gingen, maar Hij deed alsof Hij verder moest gaan. Zij drongen bij Hem aan: „Blijf bij ons, want het wordt al avond en de dag loopt ten einde.” Toen ging Hij binnen om bij hen te blijven. Terwijl Hij met hen aanlag, nam Hij het brood, sprak de zegen uit, brak het en reikte het hun toe. Nu gingen hun ogen open en zij herkenden Hem, maar Hij verdween uit hun gezicht. Toen zeiden ze tot elkaar: „Brandde ons hart niet in ons, terwijl Hij onderweg met ons sprak en ons de Schriften ontsloot?”

Ze stonden onmiddellijk op en keerden naar Jeruzalem terug. Daar vonden ze de elf met de mensen van hun groep bijeen. Dezen verklaarden: „De Heer is werkelijk verrezen, Hij is aan Simon verschenen.” En zij van hun kant vertelden wat er onderweg gebeurd was en hoe Hij door hen herkend werd aan het breken van het brood.

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Kris DEPOORTERE —

De derde mens op de derde dag

OP PASEN GAAN TWEE LEERLINGEN van Jezus terug naar huis in Emmaüs. Ze spreken „onder elkaar” – in beloken kring – over alles wat er was voorgevallen. Jezus was hun Godsgeschenk geweest. Hij had hun geleerd anders naar zichzelf te kijken, naar elkaar en naar de wereld. Tot die Goede-Vrijdagmiddag. Jezus was terechtgesteld. Drie kruisen over zijn leven en boodschap.

Andere leerlingen zitten als bange duiven bijeen in het cenakel, waar ze het Laatste Avondmaal hadden gevierd. Maar die twee hebben Jeruzalem verlaten. Bergaf. Er komt een man bij hen en vraagt of hij mee mag. Zelfs bergaf. Een lifter. Ze herkennen hem niet. Ze zijn blind van verdriet. Ze zoeken een dode, hun Jezus, en ze zien dus geen levende Jezus. Ze zien geen derde man in hun gesloten verdriet. „Waar lopen jullie toch zo bedrukt over te praten?” De leerlingen blijven ter plekke staan. „Weet je dan niet wat er in Jeruzalem is gebeurd? Jezus uit Nazareth werd terechtgesteld. Wij leefden in de hoop dat hij degene was die ons volk zou bevrijden, maar het is vandaag de derde dag na zijn dood.”

Ze zeggen: „de derde dag”. Weten ze dan niet dat dit Gods maximale uithoudingsvermogen is? Dat er altijd iets gebeurt in de derde nachtwake, op de derde dag, in het derde jaar? „Maar hoe is het mogelijk?”, zegt de derde man op de derde dag. „Waarom geloven jullie niet? Moest de Messias al dat lijden niet ondergaan om zijn glorie binnen te gaan?” Moest dat? Van wie? Van God? Het ‘moest’ ervan komen. Het had anders gekund als de mensen anders gekund hadden, maar ze konden niet anders. Het had anders gekund als Jezus anders gekund had. Maar Hij wilde voorleven hoe sterk God liefheeft. Hij wilde achter alle verloren zonen en dochters aanlopen. Jezus ‘moest’ lijden, omdat Hij niet kon stoppen met beminnen. Zijn ‘moeten’ was het ‘moeten’ van de liefde. Zo lezen ze samen de Bijbel, de onbekende lifter en de twee verloren leerlingen.

Zo komen ze bij hun thuisdorp, Emmaüs. De derde man dringt zich niet op: „Zo, prettig thuis. Slaapwel, ik ga nog even door.” „Nee, blijf bij ons, de zon gaat onder.” De leerlingen zijn verblind van verdriet, en toch. Ze nodigen de vreemdeling uit om bij hen te blijven. Ergens zit er nog een mosterdzaadje liefde van Jezus in hun hart. Nee, geen mens de nacht alleen insturen. „Blijf bij ons, de zon gaat onder”, schrijft Felix Timmermans in *Adagio*. Hij schreef die mooie dichtbundel nadat hij een depressie was doorgemaakt. „Ze boden dan het avondbrood.”

Maar er gebeurt weer iets vreemds. De gast kon toch niet voorgaan in het gebed bij de maaltijd? Dat was de taak van de gastheer. Nee, hier doet de derde man het. Hij neemt de maaltijd en het Leven in handen. Hij neemt het brood, dankt God om het brood van Leven, breekt het en geeft het aan de anderen: „Dit ben Ik, Brood, gebroken en gedeeld voor jullie.” En plotseling beseffen ze: de derde man op de derde dag is Jezus. Hij leeft! Net op het moment van de herkenning, verdwijnt Jezus. Je zou van minder weer in depressie gaan. Je zou je vuisten ballen van ontgoocheling. Nee, niets van dit alles, luister naar het gedicht van Timmermans: „Dit was het wonder. Wij stonden weer alleen, doch vouwden blij onz’ handen. Het was alsof Hij door ons heen verdween.” En het licht had uitgedaan? Nee: „En ’t licht in ons is blijven branden.” En dan dat hele mooie slotvers: „Blijf zo in ons, o Heer, de zon gaat onder!”

Het eerste vers van het gedicht was: „Blijf zo bij ons, Heer, de zon gaat onder!” Het laatste vers is: „Blijf zo in ons, Heer, de zon gaat onder.” Jezus is in hen komen leven. Hij is er voortaan altijd.

De Bijbel is opengegaan. Hun ogen zijn opengegaan. Hun hart is opengegaan. Het graf is opengegaan. „De leerlingen stonden op en gingen meteen terug naar Jeruzalem.” „Ze stonden op.” In het Grieks staat er *anastantes*. Dat is een woord dat ook voor de verrijzenis wordt gebruikt. Er zou dus eigenlijk in het Nederlands kunnen staan: „Ze verrezen van tafel en gingen meteen naar Jeruzalem.” Ze komen bij de elf apostelen in het cenakel, de zaal van de ontgoochelde herinnering. Ze vertellen van beide kanten. En plotseling, terwijl ze nog aan het vertellen waren, kwam Jezus zelf in hun midden staan en zei: „Vrede zij met jullie.”

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting 's-Hertogenbosch, www.bijbel.net

LEZINGEN DOOR DE WEEK | Maandag 9 mei: Handelingen van de apostelen 6, 8-15 en Johannes 6, 22-29 • Dinsdag 10 mei: Handelingen van de apostelen 7, 51 – 8, 1a en Johannes 6, 30-35 • Woensdag 11 mei: Handelingen van de apostelen 8, 1-8 en Johannes 6, 35-40 • Donderdag 12 mei: Handelingen van de apostelen 8, 26-40 en Johannes 6, 44-51 • Vrijdag 13 mei: Handelingen van de

apostelen 9, 1-20 en Johannes 6, 52-59 • Zaterdag 14 mei: Handelingen van de apostelen 1, 15-17.20-26 en Johannes 15, 9-17 • Zondag 15 mei (Vierde paaszondag) Handelingen van de apostelen 2, 14a.36-41 — Eerste Brief van Petrus 2, 20b-25 — Johannes 10, 1-10. EUCHARISTIE OP RADIO | 8 mei, 10 uur, VRT Radio 1: vanuit de Gentse parochie Sint-Niklaas.

EUCHARISTIE OP TV | 8 mei, 10 uur, VRT één: jongerenviering in het teken van Damiaan vanuit de Damiaanparochie in het Theologisch en Pastoraal Centrum in Antwerpen. Het koor Amahoro onder leiding van Heidi Cobbaert verzorgt de zang, begeleid door Tom Maes. Jan Schrooten bespeelt het orgel